

KOTNYR (4) *sb m*

kotnyr (3), **kotnor** (1), [**kutnor**]; kotnyr *BielRozm* (2); kotnyr : kotnor *BielSat* (1 : 1).

Teksty nie oznaczają ó.

sg N kotnyr (2). ◊ [*G kutnoru.*] ◊ *pl G kotnyr(o)w* (2).

Sł stp brak, Cn: kutner, Linde XVII w. (z Cn): kutner; poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

Gatunek sukna z włoskiem (kutnerem) na powierzchni; villus vestis crispatus Cn (4) : (marg) Kotnyr.

(-) [*Włosi*] Nąwożili Kotnorow by miefzki obrážać *BielSat* B4 [*idem*]; *BielRozm* 13 [2 r.].

[*Wyrażenie: »wysoki kutnor«: giermak biały wysokiego kutnoru InwMieszcz 1585 nr 268.*]

AKtt